VI.—NÚM. 223 10 cèntims BARCELONA, 5 DE MARÇ DE 1913

PAPITU

—Ont tens el nap?
—A sobre els ous.

GRAN TEATRO ESPAÑOL

RICARDO CALVO ✻ LOLA VELAZQUEZ

ÉXITO ÉXITO

LA ROMA DE NERON

Jueves, EL ILUSTRE DON BELTRAN

LA BUENA SOMBRA Ginjol, 3

MUSIC-HALL DE MODA

Grandiós triomf del

TRIO DELMONTE

Molt aviat debut de la gran estrella

SUZANNE CHEVALIER

ENTRADA LLIURE : : BUTAQUES DE FRANC

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda : : El Rei dels Music-Halls

JULIA ESPAÑA

MLLE. MARLY ⊙ CÁNDIDA CORTÉS

LAS VIOLETAS ⊙ WEL SAY

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit

Tots els dies tarda i nit

LA 1ère REVUE DE L'ALCAZAR

Consol Diego : Lola Cervantes : Laura Orette : Maud de Taxis : Sapho y les seves negretes : Vivette de Verly : La Macarena : Carme Ravilla : Bella Soiita : Les Barbieris

LA PATRIA CHICA

Barbarà, 16 bis (tocant a la Rambla)

Tots els dies, tarda i nit **GRANS BALLS** a càrrec d'una renomenada orquestra

El servei de café està a càrrec de **25 Elegants Camareres, 25**

Sant Pau, 75 LA BOMBILLA **Sant Pau, 75**

Lloc de reunió i esbarjo de la joventut alegre de Barcelona, estant el servei de café a càrrec de **40 DISTINGIDES CAMARERES.**

Executant el programa del Ball la reputada Banda **JOVENTUT ARTÍSTICA.**

La Junta

GRAN EDÉN CONCERT

Music-Hall Parisièn : : Centre Aristocràtic

Asalto, 12 - Tarda i Nit - Telèfono 2461

MARIA CAMPI

CAFE CATALAN

SOCIETAT CABO PALOS

Grans balls tots els dies. Dimars, dijous i dissabtes, a càrrec d'una renomenada orquestra.

35 ELEGANTS CAMARERES, 35

Restaurant econòmic a la carta LA JUNTA

La Suerte Loca

Estrella, 2, principal

TELÈFONO 970

Lloc de reunió de la *élite* barcelonina

Grans balls d'orquestra tarda i nit

Restaurant a la carta

PAY-PAY

Sant Pau y Amalia, 57

Unica Societat de primera classe de nostra capital.

POSADA PRIM

Ronda Sant Antoni, 29

Esmerat servei en Coberts i a la carta

Luxoses habitacións

AFRODISINA

TINTURA MADRE DEL DR. GILKENS

Especial pera combatre la debilitat intelectual, impotencia, esterilitat, agotament nerviós, sense produir efectes desagradables en el organisme malgrat l'edat del que la usi

Preu: 5 pessetes

Dipòsit FARMACIA ALEMANA - Gran Via Diagonal, número 440

Articles per a tota classe de sports

Únic depòsit de balons i raquetes

Tumner Especial

RONDA SANT ANTONI, N.° 59

¡DELIRIUM TREMENS!

Primer tomo de la Biblioteca

PAPITU

Se ven al preu de 2 rals

Any VI.—Num. 223

Barcelona, 5 de març de 1913

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Pelayo, 54
Horas de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPANYA, trimestre . . . Ptes 2
ESTRANGER . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's tornan els originals

PAPITU

L'aureneta del destí

(DESCOBRIMENT SENSACIONAL)

Les noies estaràn contentes perque a l'últim ho sabràn tot i ho veuràn tot. L'aureneta de M. Gorssle ha resolt el problema. Aquest cèlebre endevinaire se proposa endevinar el destí de totes les noies per medi d'un imperdible de gran moda, que representa una aureneta, la qual porta un sobre que conté la resposta de la pregunta que se li fa. Allí, amb lletres clares, s'hi llegeix la planeta de les persones. La que té promès sab si aquest se decidirà a anar a la sacristía; la que té un *fulano*, sab si aquest continuarà pagant el pis; la que ha conseguit casar-se, cosa que avui dia és més difícil de lo que sembla, sabrà quantes querides té'l marit i pot saber amb el temps suficient d'anticipació els amants que la consolaràn de les infidelitats del marit. Allí, en aquell sobre diminut, s'hi trova escrita casi bé sempre la solució de l'enigma. M. Gorssle s'hi ha trencat el cap, i a l'últim n'ha tret l'entrallat. L'invent d'aquest *monsieur* és sumament curiós, i més de quatre cors de noia hi trovaràn la pau o la intranquilitat eterna. La solució era difícil, molt més difícil que les solucions de les endevinalles del PAPITU, que moltes vegades han de ser endevinades en un concell de familia en que el papa hi posa una cosa, la mama l'altre i el noi surt de trascantó amb l'endevinalla resolta.

Se veu que M. Gorssle és un admirador nostre i li agrada també la barrila. Li assegurem un bon pervindre. Això d'endevinar les coses del cor, sempre ha tocat el cor de les gents, que han acabat per tocar alguna altra cosa. Indubtablement, la cosa és un aconteixement papitesc. Res, som al temps del PAPITU: tot lo que passa, papiteja. Per això nosaltres tenim aquest èxit tan boig, que'ns obliga a augmentar la tirada cada setmana.

Autèntic

Agafat al vol, en un ball de barraló, dels més animats.

Un jovincel de quinze anys i una bona dosi de barra, s'acosta a una moça de les més maques i ja molt feta, i amb la més xamosa de les veus li fa l'eterna pregunta:

—Que té compromís?

Ella, tota altiva, se'l mira de dalt a baix, i li diu:

—Dispensi, jove, no ballo amb criatures.

—Perdoni *senyora*, no sabía que estés embarraçada.

Una de bona

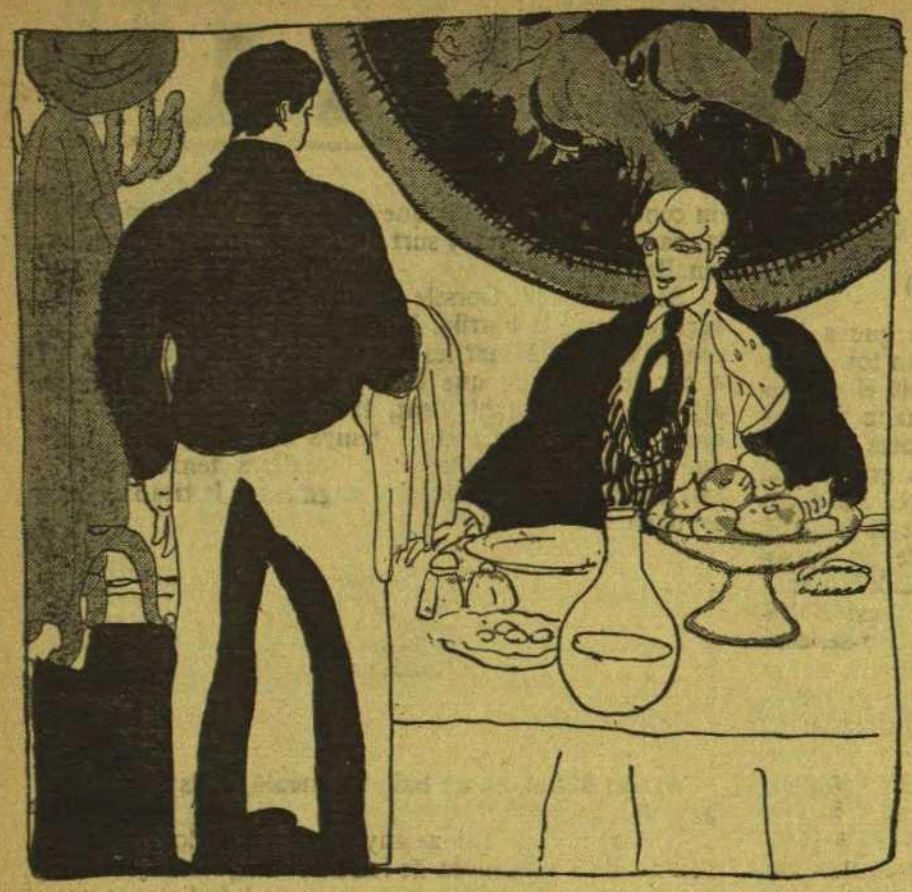
Llegim a «Las Circunstancias» de Reus, les següents paraules atribuides pel sensat periòdic al senyor Llauradó:

«El señor Llauradó dice que no es contrario de que vengan aguas a Reus, pero que él cree en aguas de *per amunt*, no en aguas de *per avall*, porque las aguas de *per avall s'han de portá piljan*.»

No ho troven bonic? He és molt.

—Desenganyis, jove: jo per a casar-me necessito un home amb una bona bossa.

—Què vol pendre, senyoret?
—Sí, una sopeta al devant, i una botifarra al darrera.

A les portes del Cel

En Magí, sabater d'ofici, és l'home més tranquil de la terra; ja'ls hi asseguro, que el seu bon humor sobrepuja la fama de que gosen els del seu gremi, que confessem son els *tíos* de la veritable sombra.

Celebrant el dilluns, dia de moda, estava el nostre home junt amb uns amics fent el *cigaló* en una taberna, ont solen reunir-se els dies festius per a fer tabola. Varies agudeses s'havíen explicat, quan prengué la paraula en Magí, per a contar un somni que havía tingut, i comensà dient:

—Acabava de ficar-me al llit, quan vaig quedar més adormit que una soca pres d'un somni que'm transportà en un instant a les mateixes portes del Cel.

Una gran portalada daurada tenía al meu enfront; estava tancat i barrat. Per un bon rato vaig estar meditant quina actitut devía guardar a tan respectables altures; si devía despertar a Sant Pere, cometent una imprudencia o tornar-me'n pel mateix camí cap a caseta.

Deixar una ocasió tan bona m'era molt dolorós, més quan jamai havía pujat a majors altures que les del Tibidabo, i era difícil que cap més ocasió se me presentés per a fer tan inesperada visita en aquestes regions inexpugnables. De totes maneres, estava casi decidit a tornar-me'n sense satisfer ma curiositat, tement les ires dels Déus, quan va atreure tota ma atenció la dolça melodía d'uns cants d'àngel dintre'l recinte.

Els cants sobrepujaren, la meva ansietat anà en aument, i decidit vaig trucar a la porta.

Instantàniament, com obeint a una consigna, majestuosament se m'obrí el camí del Cel. L'espectacle era tan bell i gran, que'l considero indescriptible.

De sobte, una veu ronca que ressonava per l'espai me feu detenir; era Sant Pere, que enterat de ma presencia en lloc privat, me buscava per a castigar-me i cridava enfurismat: «Ont és aquest condemnat!!»

En un moment vaig sentir defallir totes mes forces, una espessa suor cobrí els meus polsos... i les cames me feren figa...; vaig caure defallit dintre'l recinte de les ànimes ont aquéstes reposen cremant, en forma molt semblanta als antics llumets d'oli que en altres temps, s'usaven.

La meva caiguda inesperada feu que tirés per terra alguns dels petits recipients ont reposen separadament les animetes, vessant l'esprit d'algunes d'elles que, faltes del valiós líquit, tot seguit deixaren de fer llum.

Els meus primers intents foren esmenar la meva malifeta, evitant caure en pecat mortal si's descobría, i me vaig disposar desseguida a corretgir la maldat comesa. Per manca de medis, l'operació fou per demés entretinguda.

Ficava els dits dintre'l recipient de l'esprit ont reposaven animetes que no havíen sofert del meu dany, i que per lo tant estaven plens, i transportava el contingut de gotes que podía reunir per aquest *primitiu* procediment cap a les altres ànimes que no feien llum per falta de l'esperitual líquit.

Quan més entretingut m'estava en aquesta tasca, vaig sentir-me un fort cop acompanyat d'unes paraules no molt dolces, contra mi dirigides. Me desperto sobressaltat, trovant-me en el llit, al bell costat de la meva dòna, que'm reganyava molt enfadada, tractant-me de porc, bacó... i no recordo de què més.

Se tractava, segons vaig deduir, que quan embadalit pel somni jo'm creia transportant esprit d'una ànima a l'altra, no feia altra cosa més que ficar els dits a la boca de la meva dòna després d'haver-los passat per certa part del seu còs.

Les queixes de la meva dòna—acabà dient el sabater—foren la causa de que s'interrompès el somni que tant plaer me proporcionava.

Tercerilles

La famosa ballarina Mlle. Napierkowska, la companya den Max Linder, s'ha fet assegurar. Però, què és lo que creuràn els nostres llegidors que s'ha assegurat tant distingida dansatriu? La vida? Les joies? Els mobles? No, senyor: els peus. La Napierkowska s'entén i balla sola, i si cada senyor assegura la seva industria, ella, que amb els peus se guanya la vida, se'ls assegura, tassant-los en 250,000 pessetes.

Però si la Napierkowska se guanya la vida amb els peus, altres dònes ho fan amb altres parts del còs, i seguint el precedent de la ballarina, voldràn les companyíes admetre segurs sobre les parts de les dònes amb les quals treballen? Suposem que'ls asseguradors se grataràn molt el front abans de respondre an aquesta qüestió, ben peliaguda. Els peus estàn subjectes a poques malaltíes i encare aquèstes son de fàcil cura, emprò la dòna treballa amb parts del còs molt delicades, subjectes a tota classe de mals i les companyíes amb tanta malaltía de dòna com corre, no tindríen prous diners per a pagar segurs.

Hi ha un altre inconvenient per a que'l cas de la Napierkowska se generalisi. La Grabada o la Jeanne, se vol assegurar el tros amb que's guanyen el pa. Els inspectors de la companyía han d'examinarles i comprobar si l'orgue que's vol assegurar està bé o malament, si ha caigut o no, abans, malalt; quines condicions reuneix, les seves mides. Els inspectors, ficant el nas concienciosament, donen un dictamen complet: «L'orgue de la senyoreta Jeanne reuneix bones condicions i tè aquestes i altres qualitats.» Però la Jeanne cau malalta i els inspectors tenen de justipreciar el mal rebut, circumstancies en que s'ha produit, culpabilitat de l'assegurada; i aleshores, quin inspector es capaç de justipreciar els desperfectes i de fer una ressenya completa del lloc danyat?

Si totes les dònes traballessin amb els peus, fóra fàcil l'innovació, però treballant amb orgues distints i complicats, com redimoni se practicaríen les investigacions necessaries? Les ballarines els peus, les dides els pits, les cosidores les mans... Tot això es fàcil. Però, i les que estàn dedicades a les professions propies del séu sexe?

***

En canvi, per no haverse assegurat de probables sorpreses, uns quants senyors han tingut un disgust serio a Niça. El mès passat se va establir en aquella vila, ont tot convida a passar el temps de la millor manera i segons li convingui a cada un, una casa de massatge per a homes. *¡Sólo para hombres!* La policía sospità que la gent que hi anava se posava d'esquena a la llei, i per a comprobar-ho el quefe de policía entrà en la casa, trobant en ella uns quants adolescents, guapets com àngels. De primer se negaren a donar els seus noms i detalls de les operacions de massatge.

—Es precís donar la cara—cridà el quefe de policía.

—La cara no, la cara no—respongueren els adolescents.

—Ens es igual; però vostès, encare que hem vingut a interrompre'ls en el seu massatge, poden dir que ja han rebut.

La feina encare no estava acabada, i la policía, tancant als massatgistes separadament per a que no continuessin donant-se massatge, esperà a que vinguessin els visitants. Així foren agafats un diputat, un comte,

—Nola, sembla que t'aprimes.
—Es ben bé al revés de tu, que t'engreixes.
—Vols que't dongui alguna cosa de lo que'm sobra?

varis botiguers un paleta gros, gros, del qual el que rebés massatge ja s'en podría anar satisfet a casa, i al final un capellà. El capellà se veu que era nou. Trucà a la porta.

—Vinc a rebre'l massatge.

—Entri, entri; avui li donarà el quefe de policía.

—Ah, caramba! Amb molt de gust.

El pobre capellà se trobà amb que'l quefe de policía no pogué donar-li més que una reconvenció primer i després a la presó.

Aquest pobre capellà, que's trobava, sense saber-ho previament, res menys que amb el quefe de policía, ens fa recordar d'una anècdota que ens va contar un amic nostre viatjant Arrivà a Shangai, ciutat xina, i prengué per a fer una visita un d'aquells carrets que en Orient van tirats per homes. Mentres el xino arrosegava'l carruatge, li anava fent proposicions:

—Vol anar a una casa, ont passarà una bona estona?

—No.

—Vol unes europees?

—No.

—Potser xines?

—Tampoc.

—I anar amb uns nois que hi ha aquí aprop?

—No, home, no. Al que jo vull veure es al quefe de la duana.

—Ah! D'aquest sí que no ho sabía.

Es lo mateix que's diría'l capellà de Niça: «El quefe de policía? Caram, d'aquest sí que no m'ho creia.»

Carnet de la setmana

(*Imprescindible per a tot veritable llegidor de* PAPITU)

Diumenge, 23.—Fa fret i bon temps. Toros en les dues places. En *Dotres* no llueix cordobès. Sempre, sempre amb barret fort... Fins quan?...—Sensacional refredat del veritable *pollo Buxaderas de la Cantera*. Els seus mai prou alabats amics en *Ferràn*, el paternal *Rafel Bosch* i en *Bernis*, comuniquen aital desagradable nova a Jordi V, al Kaiser, an en Poincaré i a la redacció de «El Clamor del Magisterio». A fi i efecte de que'l popular *pollo* se posi bo i sà, dos mil senyores comencen una novena.—Entra a formar part de la Redacció del PAPITU l'actual president del Concell de Ministres, *comte de Romanones*. Qui fa un xisto de la categoría de *al presidente Madero le han hecho astillas*, ha d'ésser redactor d'aquesta casa per dret propi.

Dilluns, 24.—Ficada de peus històrics en *La Vanguardia*. El professor de solfes *Rodríguez Alcántara*, al ressenyar la *Madame Angot*, ens parla d'un magnífic *salón estilo imperio*. *Madame Angot* passa en 1797... Suspens d'historia i de sintaxis, senyor crític.—En *Díaz Retg* llueix pel carrer de Còrcega un irreprotxable abric digne d'un lord.—*Don Pánfilo*, cada nit a primera fila en l'*Eden*, contemplant les pantorrilles de la *Bienvenida*.

Dimars, 25.—Corre la veu de que en *Pearson*, el de la Canadiense, no tenint prou capital per a comprar el *Peñón de Gibraltar*, del Passeig de Gracia, propietat del gremial *senyor Milá*, comprarà la *Sagrada Familia* per a convertir-la en un grata-cels de vint i set pisos. El monument d'en *Pitarra*, encara no s'ha decidit a comprar-lo.—L'engrescadora parella *Mari-Marina*, gran èxit a Madrid. El *tango del cabrito* dona resultat.—Sembla cosa resolta que nostre gran filosof *Don Pompeyus Gener y Babot*, no se presentarà com a candidat a la diputació provincial. Els qui pensavem sens cap vacil·lació votar-lo, ens trovem afligidíssims.

Divendres, 26.—La *Juanita*, presidenta de la *Penya dels vuit*, sembla que donarà a llum a mitjans de març. Nostra Redacció ha sigut convidada al bateig.—Al bell punt de les onze de la nit, se presenta en un palc platea l'incandescent, olímpica, superferolítica, *Janina Czaplinska*. Els corrits professionals li presenten les armes. La temperatura puja. Fan explosió tres termòmetres. Reventen els núvols al carrer, cau més aigua que si estrenés en *Gual*... Sòrt de la pluja que atempera les sobreexcitacions dels incalculables correligionaris del nou partit radical *czaplinskà*.

Dijous, 27.—Saludem a l'aplaudida cansonetista *Lluisa Batistini*, que està molt mona.—Les pantorrilles neronianes del celebrat actor *Calvo y Agosti* (Anselmi en vers), fan destroces entre les *niñas* i mamàs que concorren a l'*Espanyol*.—Continúa fent sensació en el *Lion* la gentil *Marta*. En *Canalilos* i en *Min y Miró* la contemplen amb pecaminosos desitjos.—Despedida, inconsolable per part del públic del *Tívoli*, de l'estupenda *Fornarina*. Gentilíssima com sempre, canta cuplets i més cuplets. Els oients se la volen menjar. Flors i més flors. *Consuelito*, nosaltres sempre'ls mateixos.—Tancament de portes per a protestar de les aigües. Els qui menys raó tenen de protestar son els tabernets que batejen. En el *Suis*, en el *Lion*, en la *Maison Dorée*, en el *Continental*, com a ferma protesta per l'aigua, son molts els qui prenen absenta, whisky, conyac i altres cordials contra el reuma.

Divendres, 28.—Fi de mès. Se cobra. Alegría i saturnals barates.—La *Goyita* fa sensació en la *Gran Peña*. Nostre gran *Olazia*, permanent degustador d'escudella i carn d'olla, s'entrega als ous a l'americana.—El literat *Don Marcos Niño Jesús Bertrán* llueix guants blancs a Niça. Es indubtable que és el *beau des beaux*.—*Volpino figlio* fa gran consum de *Kola Astier*. Caramba, noi, ja es massa *Caramba!*

MARS.

Dissabte, 1.—Se casa la Balbina del 2. Ara sí que serán 3.—Viva la Pepa! en cá l'*Amparo*. Acaven en la casa de socorro del districte.—Comencen a sortir fulles als arbres i grans al clatell.—No responem de que sigui cert, però fem sapiguer que'l dia 4 arriva la veritable senyora den *Recaredo*. Veiam si serà fula, com les altres quatre.—Santa nit tinguin, i procurin arreplegar una noia de cân *Caramba*, que fet i fet es el millor abric de temporada.

—Ja m'han dit, don Antón, que va tenir una aventura.
—Sí, senyora; quan vaig sentir que'l séu marit venia, me'n vaig anar per baix.

Cuplets nomenats del "Sátiro"

Es un bon ofici el de cabrê,
ja'ls diré per què—si'm donen permís,
perque reparteix la llet que té
i a tothom fa feliç.
Les raspes baixen amb el gerro buit,
van mig espitregades per descuit
i quan el cabrê arriva, tot trempat,
li parlen amb molta humiltat:
—Vostè'm sabría dir
si al gerro que aquí veu
hi cabrà prou llet?
Me fa molta por,
és molt estret!
Si creu que no hi cabrà,
un altre gerro tinc
fàcil de trovâ...
Entri a la escala; vingui, cabrê,
que l'altre gerro li daré.

—

Muny que muny les cabres, ves munyint,
omple un gerro aqui—omple un got allà;
are dus dèu cabres, are vint,
noi, no val a badâ!
Si bades, oh cabrer! pot succeî,
que tot fent la brometa un dematí,
te trovis el teu camp massa habitat
i aumenti massa el teu remat.
—Vostè'm sabría dir
si'l gerro que aquí'm du,
minyona, es prou net?
Que si no ho és prou,
no hi poso llet.
Si això vol evitar,
entorni-se'n al pis,
vagi'l a rentar,
que si no'l renta, ja li diré,
no crec que l'hi ompli cap cabrê.

Santa innocencia!

Heus-aquí que aquell dia la Lluiseta no havía pogut anar al treball de resultes d'un constipat molt fort, que després d'haver pres una bona purga i un bon got de llet barrejada amb rom per a suar força, l'obligava a fer un parell de dies de llit. En Magí, el seu promès, no havent-la vist aquell vespre, puig era dimecres, dia acostumat en que's trobaven, va pensa quelcom de greu i precipitadament se dirigí a casa d'ella, ont trobà a sa futura-sogra, la qual després d'haver-li explicat lo ocorregut a la noia, li digué:

—Espèrat un moment, que are que tu ets aquí sortiré a comprar una mica de tall per a sopar, que an aquesta —senyalant la petita, una nena d'uns dèu anys,— no la vull deixar sola a casa.

—Aneu, aneu —digué ell.

I tant bon punt la bona dòna havía girat la esquena, no poguent-se contenir, s'en pujà escales amunt (1) sens donar-se compte de que'l seguía la nena.

Pocs moments després, aquèsta sortía corrent i plorant en direcció a la tenda a avisar a sa mare, la qual al conéixer-la amb el plor sortí al portal, preguntant lo que tenia, contestant la petita:

—En Magí es a dalt,... enfilat a sobre'l llit, que vol escanyar a la teta...

(1) A Sant Andreu, que es ont té lloc lo que estem narrant, la majoria de les cases están formades per baixos i entressol o primer pis.

DE LA VIDA ALEGRE

Tot està igual en tots els nostres *cuarlels* d'hivern: L'animació no decau ni un moment, el foc sagrat hi crema cada nit atiat per les vestals de cada casa, que escalfen sense cremar als qui alegrement s'estàn a la vora del foc.

Res hi ha que deplorar en la marxa de la vida alegre barcelonina, que va com una seda. Ni s'observen desercions en el camp dels corridos, ni traicions en el de les professionals; unes i altres segueixen bandera amunt i crits i endavant les hatxes.

Aquesta normalitat dintre la disbauxa ja ho diu tot pel bon nom de Barcelona i ens posa a l'alçada de les ciutats que saben més de divertirse, sense trontolls que malmeten ni decandiments que menacen amb una fi immediata.

Convençuts de que avui hi som i demá també, no'ns ho gastem tot en un dia i així allarguem la broma ben repartida, tenint present que hi ha més dies que llonganices.

Per això veiem setmanes seguides a la *Gaby de Verny* triomfanta a l'*Eden Concert*, amb la *Goyita* agradable cada dia més, la *Cicada* lluint el penó del genre francès amb la *Bienvenida* que presenta l'espanyol acromat i tiesso més d'exportació que d'estar per casa.

A l'*Alcázar Español* segueix la *Revue* la seva ascensió cap al apogeu de l'èxit portada per la *Marcelle Nandia* que es una *commère* tant digna de nosaltres com dels parisencs que ja l'enyoren.

La Buena Sombra amb la *Reina*, la *Morita*, la *Carmela la Flor*, la *Modelo*, la *Polla* (sí, senyors, *la Polla*) i l'insubstituible trio *Delmonte* format per les tres gracies més gentils de Barcelona, están esperant, en amor i companya l'aparició d'una gran estrella parisenca que a hores d'are ja deu ser aquí.

Al *Teatre Arnau* una nova empresa tira la casa per la finestra per medi de trenta artistes que son lo bo i millor de cada casa. La *Condesita* hermosa com el sol del mès de septembre, la *Hettie May* inglesa, la *Sara Delmonte*, la dolcíssima *camagüeyana* la *Bella Galita* i un turbulent *can-can* que pels joves del nostre temps és tota una revelació, ja que del *can-can* no'n sabíem casi res, entretinguts com estem amb el *débil*, el *Pas de l'ours* i el *Two steeps*.

El *Royal Concert* presenta un portento vocal que fa'ls impossibles amb la gargamella i es titula *D'Anselmi* per a recordar-nos a l'afamat i invertit tenor.

La *Nita Cora* segueix sent la favorita d'aquell serrall i d'aquella colla infinita de sultans.

Aquestes pluges han revifat l'antic *Gayarre*, ont hi tenim al *Pep Marquès* fent reventar de riure, a la *Georgina Díaz*, a la *Paz Gutiérrez* i al *Canela*. També hi fa de les seves la *Mujer Hércules* qual nom ja expressa la cosa.

I per últim, com a marc en aquest quadro de la bona vida alegre barcelonina, hi trovem descollant la *Fornarina*, triomfadora en tota la linia, objectiu de tots els corridos, punt de vista dels platònics, pretext per amors solitaris i motiu de rivalitats més o menys dissimulades entre els cronistes barcelonins.

No volem dir res per no esvalotar el galliner radical, però farem observar que la *Fornarina* cantarà demà a la Casa del Poble.

També hem de dir en el seu descàrrec que quan torni, que serà aviat, cantarà a la Lliga Regionalista, i segurament a l'Ateneu Barcelonés per a fer la pols a la *Tórtola Valencia*, i temps a venir, després dels vuit dies obligats en alguns dels nostres teatres, la *Fornarina* cantarà en la Societat d'Amics del País, a l'Academia Calasancia, en el Col·legi d'Advocats i en mig del Comité de Defensa Social.

Avui fos i demà festa!

***

Els balls de *Piñata* segueixen alegrant els dissabtes d'aquesta Quaresma durant la qual s'han comès a Barcelona més pecats capitals que en totes les demés capitals d'Espanya per pecateres que siguin.

El dissabte passat se celebrà en la *Bohemia Modernista* el ball de la Castedat, durant el qual els nombrosos concorrents ens fèrem càrrec de lo què és i representa la Castedat entre mig d'un home i una dòna abraçats i gronxant-se a qualsevol compàs.

A més dels barcelonins de sempre, vingueren trenta tres senyors de Sabadell acompanyats d'altres tantes sabadellenques menys una d'anglesa, feta venir expressament de Manchester per a que servís de parella a un que s'aborreix a Sabadell de tant sentir a parlar francès dats els progressos que la citada llengua obté a Sabadell i dels quals parlarem oportunament en aquestes columnes.

Els citats 33 senyors i senyores quedaren encantats de lo que aquí entenen per Castedat, i convidats quedaren a tornar el dissabte proper, que en el mateix local i patrocinat per gent de *tro* se celebrarà la darrera festa Carnavalesca amb el títol de *Ball del Bon-Mot*.

Sembla un xic paradoxal volguer portar el *bon mot* a un ball de disfreces, però en això està el mèrit i l'empresa d'aquest ball, que ho és també de depuració llingüística are que l'Institut d'Estudis Catalans ha dictat les seves *Normes*, creu cooperar-hi llargament, demostrant

—Sobre tot que'l color de la vànova sigui sofert, perque en havent dinat el meu marit se'm tira una estona al llit.

que per sobre i per sota de tot hi ha la *llengua*.

El poble amb la seva clarividencia, que'ls polítics demòcrates li concedeixen, ja dictà aquell adagi:

«La llengua no te òssos
i en trenca de molt grossos»,

ço és, que tothom s'ha de guardar d'una mala llengua, que, qui més qui menys dels nostres estimats llegidors, haurà trovat en sos passeigs per la Rambla i altres indrets.

Naturalment que entre les males llengües no hi està inclosa la catalana, la qual avui, degut als esforços de tots nosaltres, i per què no dir-ho? de totes vostès, està disputant el terreny i ja casi atrapa a la francesa, que fins avui era la millor i més àgil llengua del món, tant per sa vivesa en els perfils com per sa pastositat i lleugeresa per a recórrer saltironant valls i montanyes, introduint-se en la frondositat més espessa així com en lo pregón de les més humides coves.

PAPITU promet assistir-hi en corporació al ball del *Bon-Mot*, i no cal dir que anant-hi nosaltres, que a més presidirem el Jurat calificador, hi vindrà lo millor de cada casa.

SPORT

Foot-Ball

El prop passat diumenge, 26 de febrer, tingué lloc en el camp del «Reial Club Deportiu Espanyol» l'anunciat partit entre'ls primers equips d'aquest i del «España». Com era molt natural, va assistir-hi molt públic disposat a cridar, xiular, insultar, riure i altres coses més o menys interessants segons qui les té de soportar.

Feia poc que havíen començat quan en Prat i en La Riva ja's liaren a bolets; va intervenir-hi el *referee* molt acertadament, disolguent el *tumulto*.

La Riva

Uns i altres atacaven de ferm, repartint-se més patades que pilotes. De les primeres continuava essent-ne el blanc el nano La Riva, que fou una de les víctimes i per qual motiu el mapem aquí al costat.

Abans d'arribar al descans els devanters de l'«Español» combinen i arriven fins a goal, marcant en Morales el primer de la tarda.

Llarg descans, comentat, durant el qual el nostre *Bon* pren el pel a quatre o cinc jugadors que s'ho deixen fer bonament.

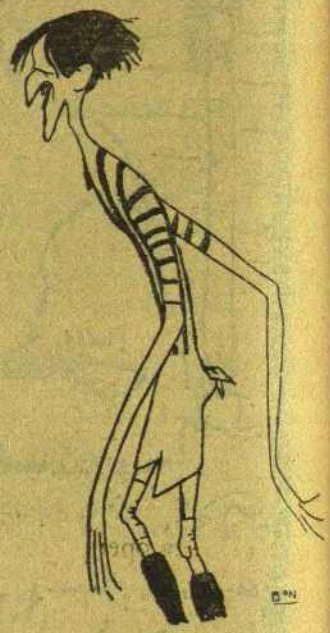
Els de l'«España» no's conformen amb la gran ficada que els hi han propinat els seus rivals i fan tots els impossibles per a empatar. Són castigats varies vegades per carregar malament (són joves encare). Quan menys s'ho creia en Grapa, li fica en Passani un magnífic goal que fa l'empat. L'ovació que els hi donà el públic fou xardorosa i durà llarg rato.

Al tornar a començar, el públic crida i entusiasma als jugadors amb gran deliri, adquirint aleshores el camp l'aspecte de una plaça de toros. El noi mallorquí s'entusiasma i carrega an en Massana boi saltant (com que és tan alt); aquest li dóna un simulacre de cossa i aquell li contesta amb una hostia que fa *clec* i en Massana no s'hi torna, però ho diu al *referee* que els treu del camp. Pocs moments després és tret en La Riva a pes de braços, cusit de bales, dic de potades, i així acaba aquest partit, divertit pels aficionats a toros, an el que'l recomanem per a una altra vegada; però trist pels que senten veritable afició al sport (que m'ha sortit bé això, eh?).

Marlné

Jugaren bé en Sena que portà el pes de l'«Español» junt amb en Beovide, qui feia més de lo que podía, ningú més. De l'«España» fou l'hèroe en Casellas. Però de tots plegats, ningú va demostrar tenir més *ronyons* que el company Varela que feu de *referee* sense escoltar al públic que l'insultà i xiulà continuament. Es un veritable home de caràcter. Nostra enhorabona.

Sampere

Aquest partit va coincidir amb l'inauguració de la temporada de baralles de galls ont estava invitat i al qual vaig renunciar, cosa que no faría are perquem'hauría divertit més.

Resum: molta gent, molt d'escàndol, i en ple foment de la potada i foment... pinyes.

* * *

El passat diumenge tingueren lloc els primers partits eliminatoris del Campionat d'Espanya. Se jugaren tres partits, però cap com el de l'«España» i l'«Internacional» tingué tanta importancia. Hi anà molta gent i aplaudí tothom als valents juniors de color verd, que mereixen figurar com a *teams* de primera força per lo bé que juguen. Apreten de ferm i amb això de les pilotes hi tenen el peu trencat. Sols els falta saber una mica més de ficar.

Propietat del PAPITU

En una revista de les que se recomanen *para las familias* se publicava un article en el que se recullíen diverses costums que hi ha en els países del Nort per cercar muller; de dit article es el següent retall:

«En otras comarcas, todas las doncellas en edad de casarse llevan a la cintura una vaina de cuchillo, y así el hombre que desea a una mujer debe colocar en la citada vaina el cuchillo que mejor se adapte a ella. Si la joven acepta este simbólico regalo, la unión es cosa hecha en plazo breve.»

TEATRES CONCERTS

LICEU.—*La viuda alegre.*—El teatre més ple que un mitin electoral. Podem ben bé assegurar que várem assistir a la veritable estrena d'aquesta popular opereta, tant feta malbé pels escenaris de la *corte* i *provincias*. El restaurant de ni: del darrer acte es de lo més ric i excitant que hem vist.

El celebrat actor còmic ORLANDI, de càn *Caramba*

De l'interpretació, la *Maria Ivanisi*, que va fer una viuda molt solicitada; l'*Orlandi*, que en el vell canciller va estar inimitable; en *Zóffoli*, fet un senyoràs i declamant com un perfecte actor de comedia; la *Morini*, molt bé; en una paraula, tots...

Capriccio antico.—La nova opereta del mestre *D'Haricourt Darclée*, es molt agradable i força ben instrumentada. Una romança de tenor del primer acte—molt ben cantada per cert per en *Pasquini*,—el tercet còmic del segón, la cançó antiga del mateix acte, cantada deliciosament per la *Marta Morini*, el coro dels alquimistes, el duo del final segón i el duetí còmic del tercer, son indubtablement lo més remarcable de la partitura.—En aquesta obra, la companyía *Caramba* ha batut el record de la presentació. La cort de Carles VII de França i la cacera, son les dues notes artístiques escèniques de més importancia que hem vist a Barcelona. En *Caramba* es un artistàs. La direcció escènica den *Majeroni*, esplèndida i en la de l'orquestra, en *Belleza* fet un mestràs. L'*Ivanisi*, l'*Orlandi* i demés companys, força bé.

MARÍA IVANISI
sopràn morena despampanant

TIVOLI.—*La veda del amor.*—Amb un xabacà arreglo d'un vaudeville, en Perrín i Palacios—dels que tots els sants ens lliurin,—el mestre *Amadeu Vives* ha fet una partitura molt agradable i esplèndidament instrumentada. Potser an en *Vives* aquesta vegada no li ha sortit el número de públic, però malgrat això, que és defecte capdal per obra de comerç, no hi manquen números que es fan aplaudir sens reserva. El diàleg del llibre, dolent sens reserva. En *Pepín Angeles*, *Pedrola* i la *Montoro*, força bé. La decoració de l'*Alarma*, admirable.

ESPANYOL.—En *Calvo* ens prepara per a dintre de poques hores *El ilustre Don Beltrán*, den *Montaner*, poeta dramàtic de volada. No hi faltarem.

KEIFFER

Nota.—Per manca d'espai no parlem dels altres teatres. Queden per a la pròxima setmana.

Els ous aferrats

(HISTÒRIC)

HOSPITALET, per si no ho sabíen, es un dels pobles que està més bé en qüestió de filles de María. N'hi ha moltes i de tots calibres, vull dir que n'hi ha per a tots els gustos: grosses i primes, velles i joves, altes i baixes, etz., etz.

Elles ademés de tota classe de festes místiques (anunciades amb prospectes pel carrer), saben organisar sortidetes d'expansió com la de que anem a parlar.

En celebració, no sabem de què, sortiren l'altra tarda cap a montanya a fer una passejada, portant totes un paquetet amb el corresponent berenar.

Al arrivar al lloc destinat, s'acomodaren com millor pogueren y allà sentades a terra, a ple aire, començaren a desfer els paquets per a donar compte de la berenada, i es casualitat! totes portaven el mateix berenar, totes portaven truita. Aquesta coincidencia xocà a les filles de María, i feu que s'animés la conversa i anés a parar als gustos de cada una amb referencia a la diversitat de formes culinaries amb que poden condimentarse els ous.

—Jo—deia una de *machucha*,—no trobo com les truites a la francesa. L'altra deia que li agradava més la truita amb escarxofes, l'altra amb mongetes i l'altra amb cebes. A una de róssa li agradaven més els ous al plat, una de morena els volía remenats i finalment una de molt rodanxona que té relacions amb un jove molt fí, digué tota compungida:

—A mi, els ous, de la manera que més m'agraden son aferrats.

De "La Prensa" del dia 28 de febrer

En un article titulat «*Vivimos de milagro*», deia entre les raons de l'article:

«... a más intentar el procesamiento de uno de nuestros compañeros, para ver si le condenaban, por lo menos, a diez años de cadena perpetua.»

Cadena perpetua de dèu anys? Aquesta sí que és bona. Hi deu haver cadenes de dèu anys intermitents, amb vacacións i descansos de tant en tant, durant els quals els presos deuen anar a veure la familia.

Exposició Iu Pascual

Fayans Català

Com si aquestes galeríes del «Fayans Català», tan famoses a Barcelona. no fossin prou visitades per la gent, are amb motiu de l'Exposició Iu Pascual hi ha dies que no s'hi pot dar un pas.

S'ha de confessar, de totes maneres, que allò és una veritable exposició de pintures. El célebre pintor, aquest any ha tornat d'Olot amb cullita plena. La frescor, la vida i la opulencia de les seves obres pictòriques no té preu. L'any passat ho va vendre tot; aquest any, si's descuida se quedarà també sense res.

El públic, té per aquest artista una predilecció marcada des de que el bon gust de la nostra ciutat augmenta.

No es la nostra missió fer crítica d'art, però no'ns podem estar de dir que l'admiració que desperta l'obra den Iu Pascual está plenament justificada.

El públic del PAPITU, tan aficionat a la broma grassa, farà bé de dar una passadeta pel «Fayans Català», on si bé no hi trovarà la gresca habitual de la nostra colossal revista, cada dia més apreciada pels catalans, en canvi hi trovarà una vera exhibició artística que li farà sentir els plaers més elevats de l'art.

Felicitem al infatigable Segura, que dóna aquestes grans festes pictòriques aplegant a casa seva als millors artistes de Catalunya.

—Mira, tu, que va estirada aquella xicota.
—Es que porta una cosa que la fa posar tiessa.

Un consentit marit

Son les banyes unes protuberancies que unes vegades se veuen i altres no; molesten les unes i altres no molesten; uns les porten però no's poden resignar a portar tal aditament i altres son consentits i les porten amb molta resignació.

Doncs un d'aquests últims, que feia uns 12 mesos que s'havía unit amb l'indisoluble llaç del matrimoni amb una fulana que no va tardar en coronarlo, però que no obstant les moltes faltes comeses per aquèsta va transcorre el primer any sense sentir-se cap síntoma de maternitat, al notar aquèsta dolors, vòmits... i altres coses que'ls nostres llegidors casats i altres que no ho són ja saben de què acostumen a ésser preludi, va anar amb el séu consentit marit a trovar, no se si un metge o una llevadora per a veure lo que podía ésser causa de totes aquelles incomoditats, i al preguntar-li al marit (per a donar el séu diagnòstic) si sa muller aquell mès s'havía trovat a mancar alguna cosa, sense deixar-li acabar la frase, li respongué:

—Crec que sí, però jo faig veure que no ho sé.

Endevinalla

La munto depressa,
i a dintre'l forat
hi poso la peça,
que queda alçada
fins a la baixada.

(La solució al número vinent).

Solució al número passat:

LA MONEDA

CORRESPONDENCIA

Josep Riz: Per un altre conducte hem rebut lo mateix, però ho publiquem perque amb els morts no hi volem bromes.—*Cistellé:* Sí, senyor: pot anar.— *Grill de la Conca:* Aprotem el més bonic.—*Kilométric 5383:* Ja estàn bé, però són elcom ignoscents.—*Re:* Té una lletra que no s'enten *Re.*—*... mels:* Aprofitem el xisto.—*Manuts Parrenyo i C.ª:* Ja pon pensar que a nosaltres no'ns convé fer enfadar a ningú.—*tus:* Publicarem la «Fal·lera».—*R. C. V. Llaminadura un xic pada:* No l'entenc.—*Aran:* Aprofitem els xistos.—*Tio Pel:* o'ns atrevim a publicar-ho.—*Sif. fill de la Cardina:* Acceptats.—*Tranquil:* Ens el quedem.—*Cull Nada:* Es gastadet.—*tendre:* També ho és...—*Biti o Lla ó:* Lo que ens envía que està de ben escrit! Però la religió sería ofesa i nosaltres nits. Per lo que ens diu de la corresponsalía, caldría que s enviés sa direcció.—*P. P. T. A.:* Tot se contestarà.—*Kanla:* Carambes, senyor Candela... si's descuida. Lo que ens vía és més que verd.—*Pere Sos:* L'hi publiquem.—*Tonto de pia:* També és massa verd.—*Pathé frares:* Els senyors de e vostè parla, per are no'ns han fet res.—*T. Oca dels Ous:* n gastadets.—*R. Costa:* També ho són.—*Violet Sampera:* iolet Sant Guim. L'aprofitarem.—*Titol. A. KK.:* KK., no ot ser de cap manera.—*Els 3 llepats:* No és nou.—*Chupa :* Tampoc.—*Cristià:* Menys.

Armando: Té condicions, però els tribunals de la terra otser farien com els del cel, que vos amb tanta flema descriu.—*Bachus:* No és del tot perfeccionat.—*Morenet:* Aquesta gada també és massa fort. Lo d'en Perico, no val a fer mal ningú, i els cuplets els guardem pel concurs.—*Culu Bert:* otser sí que ho aprofitarem. Està bé, sab?—*E. P.:* Aquesta sí e és bona!—*Ousa Rambu i C.ª:* Es poc aguda.—*Ra K. risky:* Queda admès.—*Met. A. Sek:* Passem a publicar-ho.—*Morritos O. M. de P.:* Lo del ull està molt bé, però costa olt d'entendre.—*Mau:* Pot servir.—*Trànguls:* Moltes mercès: la tenfem.—*Un titolaire:* Francament, li diem clar que és assa clar per a ser publicat.—*Un k sempre trempa:* Ja està bé que ens envía, però és tant ignoscent...—*Antón Balcell:* Ja hem publicat.—*Racu Lons:* Acceptable.—*Picarolet:* Està olt bé; però còm se pot publicar?—*Euserberi:* La guardem.—*P. Nuts:* També la guardem.—*Virosta:* Brosta Virosta. Es olt exposat.—*Ill i Casas:* Està molt bé, i no tingui por de ser iticat.—*Porteu res de pago:* Ja'l vàrem publicar.—*Rem:* Que acceptat.—*Tetoco:* Ens ho quedem, amb molt gust.—*Cai ab Be:* No es nou.—*Laura, Paquita, Celia, Ramona, Aurora, ugenia, Teixidores can Janàs:* Es molt bonic lo que ens en, però tant ho és que ja ho vàrem publicar al PAPITU farà osa d'uns nou mesos, el temps de tenir una criatura. Diguin *posador de peces* que continui escribint les pensades de vos i que'ls hi posi bé la peça.

Q. Lons: Admesa.—*Piera:* Tot és bo el que l'olla cou.—*ustafa:* Què li diré, are, jo?—*Un criatura:* Ho publicarem b dissimul.—*Tomàs Nadal:* Li farem sortir.—*Aixts:* Es molt onic i sortirà.—*Els del palco:* Tot és de primera calitat, menys *Sabaterada* que és molt rebuscada.—*J. Bidet de Figueres:* senyor; se publicarà una mica arreglat.—*Piripitipi:* Fa pel PAPITU.—*Remei:* Es pitjor el remei que la malaltía.—*K. Stam P. Els:* Ho mirarem.—*Albert Martorell:* La publicarem. *A. i C.:* Potser sí.—*K. Ramba:* Queden guardats.—*M. C. P.:* cceptat.—*Un barber vendrellenc:* La guardem.—*Himen Heo:* està bé, però és molt gastadet.—*P. i P.:* Es molt fort.—*Mau:* El meu interès fóra publicar-li, però no és prou nou.—*Lentorrot:* Adoleix del mateix defecte que l'anterior.—*Un migo del* PAPITU: Idem, ídem.—*Pitxar sempre:* No és gens ou.—*Mam Hus Macarrons i C.ª:* Tot s'aprofita.—*M. Seret:* s primitiu.—*Reventa Pisos i C.ª:* Queden guardades.—*Pérez Landa:* Surt.—*R. P. i A. L.:* Publiquem el full de calendari aprofitem tres xistos.—*L. Llet de Canó:* Es molt atrevit.—*Fi Harias Paz:* Publiquem algún anunci i guardem les semances. El qüento és molt escabrós. Lo demés al Concurs.—*Matolauna:* N'aprofitem un.—*Tit Ola K. K.:* Qui ho diu que no li volem contestar? Però ha de saber que a causa de la molta correspondencia la publicació de la mateixa s'ha d'atrassar.—*Ousa Rambu i C.ª:* Està bé, però, caratsus! és molt difícil de fer-lo passar.—*R. Q. Hons:* Es molt escabrós.—*Loki:* Aprofitem algún xisto.—*Pau Llonza:* Sí.—*Filferro:* No està mal.—*Dr. Kukarokoki:* Surt, molt arreglat.—*L'As-dos:* No's pot dir res.—*P-Apit-u Pàp-i-Tu:* Aprofitem l'anunci de Manila, però francament lo del setmanari, tractant-se d'un company de barrila, no'l podem ofendre.

R. Bòlit Gros: Hermosa endevinalla. La publicarem.—*K. Gallofrè T.:* Potser també.—*Repelut:* Es molt bona. Sortirà.—*KK. Dolça:* S'aprofitarà tot, lo més aviat possible.—*Un de Cogullons:* Van.—*Un que sempre va negre:* Va.—*2 K 3:* Acceptats.—*Tinkels Boletssans C.ª Ltd.:* Ens en quedem un, que és el menys vell.—*Joan Pix Hotta:* Es poc nou.—*Tocuc Ulls:* Tampoc és nova, però hi entra.—*Un KTK Bras:* Ja'l vàrem publicar fa temps.—*Koc:* No gosem.—*Tec i Toc:* Com a ben escrit ho està, però, ai fill! quin final més atrevit.—*M. T. V.:* Ja se'n ha fet prou.—*Joan Segarra:* Aniràn sortint de mica en mica.—*Un de Molins de Rei:* Envíi.—*El noi d'Arbeca:* No té fugida.—*Cotonetito B.:* No ho sé, no ho sé: veurem.—*Kilomètric 5383:* El posem al rengle dels publicables.—*Pollastre:* Fa bonic.—*Nena Titona:* Ne sortirà un xisto.—*Ll. Panchones:* Molt bé.—*Sastres:* Ens quedem l'endevinalla.—*Papitu P. B. Barrilaire:* Estàn a punt.—*Llardó:* Amb molt gust i fina voluntat. Visca l'inspiració papitesca!—*Sam En Rampa:* Es molt atrevidota.—*Max Pardal:* Té poca novetat.—*Un que s'està allà mateix:* L'arreglarem i el farem públic.—*Pugó i Companyia:* Les posem al depòsit de les semblances.—*Un que tocava vores:* Acceptat.—*Mau:* Va.—*Pitus:* Vostè entra en un període da franca millora. Aprofitem lo millor.—*R. Dach:* Veurem.—*Tulipa:* Ja'l vàrem publicar.—*Paquitu Botua els xinos:* S'en publiquen moltes de coses velles al PAPITU, però cap com les que vostè envía.—*Cap de polls:* Un dia o altre.—*Els del palco:* Quedo molt agrait.—*P. Nuts:* Està bé.

Pollo Buxaderes: Aprofitarem els xistos i es publicaràn quan els hi toqui el torn.—*Ma-K-Quicus:* M'agrada molt la segona. La publicaré.—*A.:* Aprofitem lo millor.—*Sopes:* Triem.—*Piera:* Acceptat. Va al torn.—*Camarrupa:* Son poc nous.—*Pardalac:* Ho llegirem i ho comentarem.—*Two Fokings:* Ja ho crec; i de primera.—*M. P. B.:* Ja la tenim.—*J. E. Rubiales:* Un.—*Mandunguilla:* Fa pocs dies vàrem rebre un assumpte casi igual. Entre el de vostè i aquest en farem un de bonic.—*B. A. Domfis:* Es una equivocació massa clara.—*J. Chutis:* No ho sabem.—*Trem P. Fort:* No ho sabem.—*Klaus:* Nosaltres no ens enfadem mai. Aprofitem el més caio.—*Torre Cull S. y C.ª:* No ho crec. — *Cul d'olla:* Va al depòsit de les semblances, pera ser publicada. — *Stasibus:* Els xistos son quelcom gastats. Aprofitem el *membrete*.

***

CORRESPONDENCIA ESPECIAL DEL CONCURS PAPITU

Rebuts: Clit-Oris.—Q. L. E.—Antonio Giménez.—J. Buxareda Amat.—Pi Xot i C.ª—Una colla de nenes fines.—Martí Sagastocamala.—Sant Lluis.—M. Harias.—M. B. (a) Llangonissa Llarga.—Amor y Companyía.—Pura del Bell-lloc.—Lino J. Ramón.—Franco Libar.—Mister K.r.Hall.—Un bon papista.—A mi plim.

Concurs PAPITU

Advertim al nostres estimats concursants que no cal que adaptin els cuplets que'ns envíen a tonades conegudes, perque un cop celebrat el concurs i dats els premis obrirem un concurs de música que hi serà aplicada.

Imp. J. Horta.-Barcelona

L'HUMOR EXTRANGER

—Què dius, que aquests cabells no són meus? Vols veure la factura?

—Està furiosa perque has posat el séu nom a la teva goceta.
—Sí, però de la meva Liseta al menys me'n darien cent duros. Heus aquí la diferencia.

—Pago cigrons de molt i al pot ser del mateix.

—Triin postals, senyors! Nosaltres som els que tenim les millors vistes del país!

DR. SERRALLACH

especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries.
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12.

Consulta econòmica: De 7 a 9. Jovellanos, 9

MATRIU I VIES URINARIES

DR. FARRÉ PIJUAN

Rambla del Mig, 7 pral.
(davant del Liceu)

Consultes { de 4 a 5 especial
de 6 a 8 econòmica

Per a montar amb comoditat y sense fadiga compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

MALS SECRETS

curació rápida amb les especialitats

PARADELL

26 ANYS D'ÈXIT

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

DR. CAMPS

VIES URINARIES
Aplicació intravenosa del 606
TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

Consulta particular: Ronda Universidad, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5 Consulta económica: Fustería, 2 i 4, 1.er - De 12 a 11 de 7 a 9

GONOROL

SANTALOL SOL

Unic principi actiu de la Essencia de Sàndal, la eficacia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'anuncian pera curar la *Blenorragia* en totes ses manifestacions, *Cistitis, Albúmina, incontinencia d'orina* i altres. Mètodo senzill i econòmic.

AVIS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorancia, demaneu sempre SANTALOL SOL amb el nom GONOROL que hem patentat expressament per a dit objecte.

VENDA En totes les farmacies, dirigint les demandes, reclamacions i consultes a **Farmacia SOL, Corts, núm. 606** (cantonada a Balmes). BARCELONA

BERLÍN-BAR

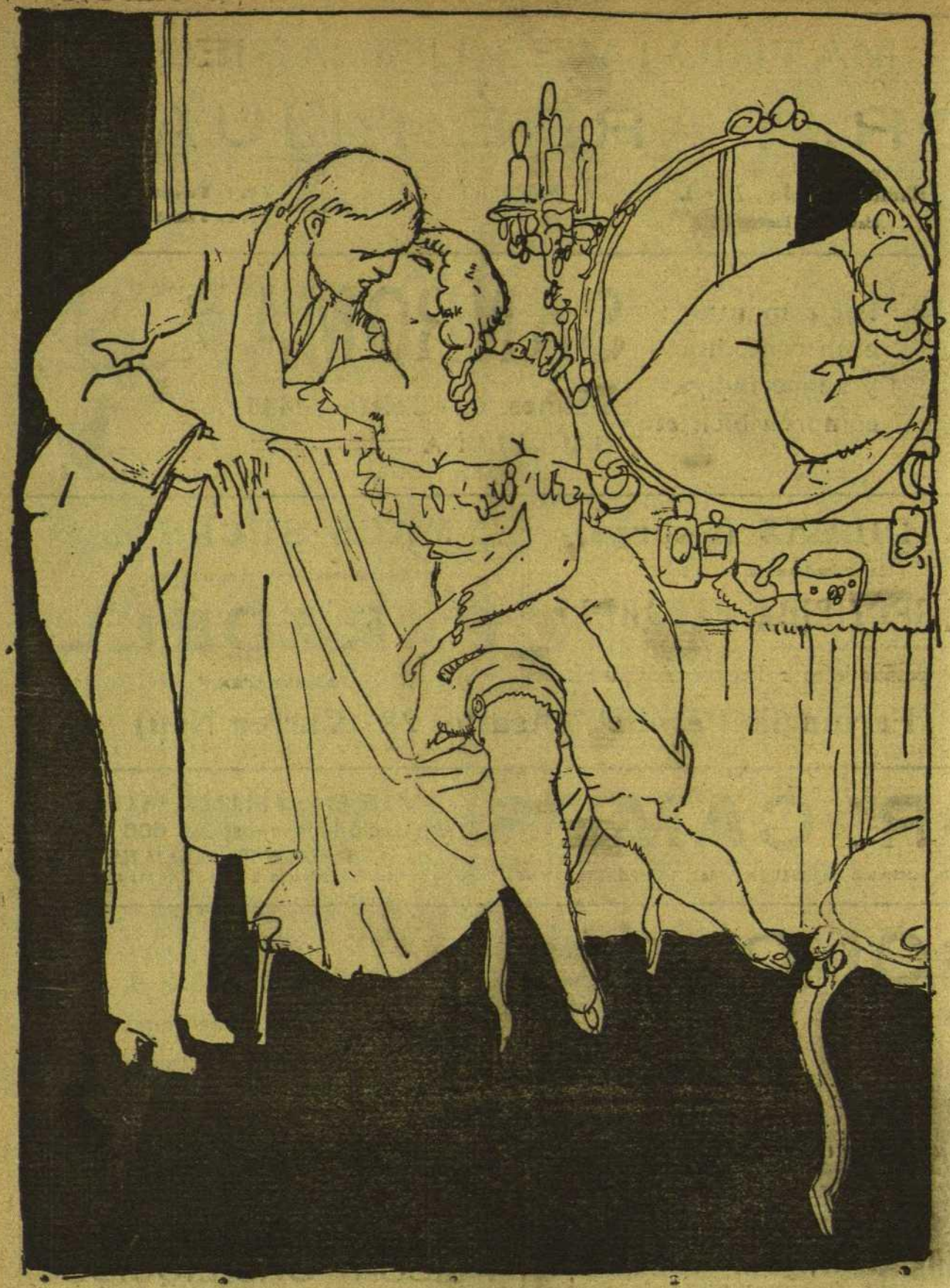
RESTAURANT DE PRIMER ORDRE

montat amb gran luxe i confort : Lloc de distinció, concorregut per l'Hig-Life de Barcelona a la sortida dels teatres

Servei a la carta i a cuberts

DEMANEU "ANIS PAPITU"

Y LICOR "ORO LÍQUIDO"

—Aixi m'agrada, que me fassis els petons abans dels polvos.